

visserij, die eens te meer te braaf is, er van denkt, dan krijgt men voor antwoord : het zal onze tijd wel meemaken...

HIER SPEELT in dit artisanale bedrijf niet de wet van de verstandhouding, de samenhang, maar de wet van de jungle, waar de sterken alleen voor doel hebben de zwakken te vernietigen. De geschiedenis herhaalt zich ook hier. De taak van de overheid is het die zwakken, die kleinen, te beschermen. Want velen vergeten dat ze klein geweest zijn, maar vergeten niet waarom hun visie en niet die van het algemeen belang moet dienen.

STRAKS ZULLEN NIEUWE VISGRONDEN gezocht; misschien steun moeten verleend worden. Aan wie en hoe zal die geschieden? Ook de kwestie van de 200 mijlszone zal een voorname rol spelen en eigen belangen zien naar voor komen.

WIE ZAL zich geroepen voelen om met de administratie er over te handelen en de opinie van het algemeen belang te dienen?

ALLEMAAL VRAGEN waaruit zal blijken, dat hier het gezag en de kennis van de overheid omtrent de werkelijke noden van het bedrijf, de belangrijke rol zal spelen en dat die overheid op eigen bekwaamheid zal hoeven te rekenen maar niet op de adviezen van het bedrijf.

WANT HET BEDRIJF heeft geen gezag, heeft geen verantwoordelijkheidszin en is geen organisatie meer, maar een club, waar

elkeen meent het voor het zeggen te hebben en sommigen er alleen zijn om te vernietigen wat met zoveel moeite in 18 jaar werd opgebouwd.

INVLOEDEN kunnen bij de hogere overheid alleen gelden als er ten andere alleen bekwaamheid, leiding en gezag is. Wat staat er ons in die omstandigheden te doen? Zeker niet, wat sommigen beogen, de verdeeldheid aanhouden uit eigen belang, uit vrees dat invloeden het eigenbelang zullen doen sneuvelen.

ANGST EN VREES zijn slechte raadgevers.

BEZINNING en krachtig beleid zijn onafwendbaar nodig.

WIL MEN DIT BESEFFEN, bezinnen, dan kan en zal de overheid zijn onvoorwaardelijke steun verlenen. Doet men dat niet, dan zal wat sedert 1957 door ons en door verstandige reders opgebouwd is, teloor gaan, tot spijt van al de eerlijke bedrijfsgenoten.

MET DEZE OVERWEGING sluiten we dit jaar af, bewust dat, wanneer deze onderlinge verdeeldheid, die vertroebelde atmosfeer, waarin sommigen alleen het eigenbelang verdedigen, of hun persoonlijke veten willen botvieren, blijft voortduren, dit de ondergang van de Rederscentrale betekent, met al de triestige gevolgen voor het bedrijf zelf, dat al zo weinig mensen heeft om zijn belangen op hoger niveau te behartigen.

VISSERIJ WEER RATIONEEL EN RENDABEL MAKEN

door J. CHABERT, Minister van Verkeerswezen

Het Kerstnummer van het Visserijblad valt dit jaar wel op een somber ogenblik. We voelen nog allen het schrijnende leed veroorzaakt door de recente ramp van de B.604 „Ibis“. In stille piëteit breng ik een huldegroet aan die vijf jonge mensen die bij de uitoefening van hun zwaar beroep, in de volle bloei van hun verdienstelijk leven zo brutaal aan de genegenheid van hun gezin, hun familie, hun vrienden zijn onttrokken.

Zoals steeds bij dergelijke tragische gevallen vecht men eerst met ontzetting en machteloosheid tegen het onmeedogende en onverdiende noodlot. Pas nadien kon men de harde werkelijkheid aanvaarden. Moge onze visserij in de toekomst gespaard blijven van dergelijke ongevallen. Tevens druk ik de wens uit dat alle betrokken middens, zo van overheidswege als uit de privésector, alle middelen zouden aanwenden, zonder beperking, om de veiligheid van de scheepvaart te verhogen evenals de efficiëntie van reddingsoperaties.

Mijn bezorgdheid gaat ook naar de vele problemen die zich de laatste maanden stellen in de visserij. Hier bedoel ik vooral de overbevissing, de waterbezoedeling, de zandwinning in zee, de artificiële beschadiging van de zeebodem en de ermee gepaard gaande geleidelijke teleurgang van de visstand. Ook de moeilijkheden van verschillende aard waarmee de visserij, vooral sedert de oliecrisis, te kampen heeft zijn mij niet onbekend.

Ik wil dan ook langs deze weg de verzekering geven dat ik aandachtig en met begrip kennis zal nemen van de voor mijn Departement bestemde aanbevelingen die door de betrokken middens werden geformuleerd en die thans onderzocht worden door de Nationale Commissie voor Visserijbeleid.

Alhoewel onze nationale visserij vroeger nog moeilijke perioden doorworsteld heeft en de huidige ernstige toestand ongetwijfeld verband houdt met de algemene malaise in de West-Europese visserij, toch ben ik ervan overtuigd dat er precies op Europees vlak, in het kader van de Europese Gemeenschap, maatregelen moeten genomen worden om de visserij te rationaliseren en terug rendabel te maken.

Graag zal ik mijn steun verlenen aan alle economische en sociale verantwoorde initiatieven die hiertoe kunnen bijdragen.

AAN ONZE VISSERS EN REDERS

door A. LAVENS, Minister van Landbouw.

Bij deze jaarwisseling maken wij in de zeevisserij de balans op van een jaar dat in deze sector veel moeilijkheden met zich heeft gebracht. In economisch opzicht wou het maar niet vlotten, en spijtig genoeg is ook dit jaar het bedrijf niet van scheepsrampen gespaard gebleven. In deze eindejaarsstemming verwijlen onze gedachten bij de bedrijfsgenoten die voortaan in onze rangen zullen ontbreken. Ik denk hierbij vooral aan de ongelukkige opvarenden van de B.60 «IBIS».

Sedert 1974 gaat het niet meer zo goed in de visserij. Het is een wereldfenomeen en in de meeste gevallen zijn de oorzaken overal dezelfde : verminderde vangstmogelijkheden als gevolg van de overbevissing, fel gestegen exploitatiekosten, voornamelijk ingevolge de forse stijging van de olieprijs, en stagnerende visprijzen, een uitloper van de algemene economische recessie.

Wij staan hier blijkbaar op een keerpunt in de visserij-economie. Er hebben een paar nieuwe factoren hun intrede gedaan in de visserijwereld, en het ziet er wel naar uit dat nog andere zullen volgen.

Ons landje is geografisch ongunstig gelegen ten opzichte van onze visgronden en is op visserijgebied een vragende partij die weinig of niets te bieden heeft. Als wij ons hiervan allen ten volle bewust zijn, dan zou het ons eigenlijk toch niet zo moeilijk mogen vallen om gezamenlijk het bedrijf zo goed mogelijk te herstructureren ten einde vervolgens als

(Vervolg blz. 5)